

kort, som det i det hele taget er mig muligt, idet jeg skal sige, at jeg kan stemme for Ændringsforslag Nr. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 og 20; derimod maa jeg tilraade at stemme imod Ændringsforslag Nr. 2 og Ændringsforslag Nr. 12.

Hammerich: Ligesom den ærede sidste Taler (Slengerik) skal jeg ganske kort angive min Stilling til Ændringsforslagene: Jeg har ligesom han i det hele kunnet slutte mig til de Ændringsforslag, som ere stillede af det samlede Udvalg. Derimod har jeg til Forskel fra ham ogsaa sluttet mig til Ændringsforslagene Nr. 2 og 12, som jeg lægger nogen Vægt paa. I det hele kan jeg slutte mig til den ærede Ordførers (Maegaard) Anbefaling af disse Forslag. Jeg er af den Anskuelse, at man i Lægdsmanden har den bedste Tillidsmand, de værnepligtige kunne faa, og naar han er stemmeberettiget Medlem af Sessionen, have de i Virkeligheden den bedste Garanti for, at ogsaa deres Interesser blive varetagne. Jeg har derfor ogsaa fundet det rigtigt og forsvarligt, at man i Stedet for et Sogneraadmedlem sætter et Amtsraadmedlem. Sogneraadmedlemmet, der kun møder til Behandlingen i den enkelte Kommune, er ganske fremmed for de Forhold, der her er Tale om, og vil være et meget tarveligt Værn for de værnepligtige. Med Hensyn til Amtsraadmedlemmet derimod, som vi foreslaa, stiller Forholdet sig ganske anderledes, thi han følger med Sessionen gennem en Række Sogne og vil sammen med Lægdsmanden være i Stand til at være et Værn for de værnepligtige.

Det andet Ændringsforslag, som det ærede Medlem (Slengerik) tog Afstand fra, men som jeg derimod lægger megen Vægt paa, er, at man vel kan give Ret til større Bytning, end Regeringsforslaget tillader, men at man ikke bør give Ret til at bytte Garnison. Der er ikke Tvivl om, at vi have Værnepligten for at skaffe Landet et Forsvar saa godt, som det kan være med de beskedne Midler, vi ville anvende dertil, men der er ikke Tvivl om, at det er af Betydning, at de værnepligtige, naar de blive indkaldte, komme til en Garnison, hvor de ere kendte og kende Befalings-

mændene. Ved Siden deraf har det ogsaa afgørende Betydning, som alt Forsvar i vore Dage er stillet, at Mobiliseringen kan blive foretagen saa hurtigt som muligt, og det siger sig selv, at det ikke er ligegyldigt, om en værnepligtig, der bor i Sydsjælland, har faaet byttet sin Garnison til København, men at det har meget stor Betydning, at den Garnison, han skal møde ved, er i Sydsjælland, enten det nu bliver Vordingborg eller Næstved. Baade af den ene og den anden Grund lægger jeg særlig Vægt paa dette Ændringsforslag og haaber ogsaa, at det maa blive vedtaget. I øvrigt kan jeg i det store og hele slutte mig til den ærede Ordførers Anbefaling af Ændringsforslagene.

Parkov: Ved denne Sags første Behandling udtalte jeg blandt andet, at jeg vilde anse det for heldigt, om de Lægder, som ere nærmest København, altsaa Valby, Sundby, Brønshøj og Frederiksberg, alle bleve samlede under første Udskrivningskreds' første Lægd. Jeg mente, at Arbejdet for Udskrivningsvæsenet derved vilde blive simplere, og at det ogsaa var muligt, at de dermed forbundne Udgifter kunde nedsættes noget. Foranlediget ved de Udtalelser, jeg den Gang fremsatte, bemærkede den højtærede Justitsminister, at en omend kun lille Tilnærmelse til Realisationen af denne Tanke var sket derved, at Udskrivningschefen i København ogsaa var Lægdsforstander paa Frederiksberg, og at den Tanke, jeg havde udkastet, i øvrigt skulde blive nærmere undersøgt. Den højtærede Minister tilføjede, at en saadan Undersøgelse vel rimeligst og bedst fandt Sted i Udvalget, og deri var jeg naturligvis ganske enig med den højtærede Minister. Indtil i Gaar, da vi fik den fra Udvalget fremkomne Betænkning og de af Udvalget stillede Ændringsforslag, har jeg ikke kunnet se, om der i Udvalget var taget Hensyn til min Henstilling, om disse Spørgsmaal havde været Genstand for Overvejelse, og det var derfor min Hensigt, at jeg vilde anmode Udvalget og ogsaa den højtærede Minister om mellem anden og tredje Behandling at undersøge dette Forhold, saaledes at vi kunde faa klart Rede paa, hvorledes det bedst ordnedes, inden Lov-